

ת"פ 48938/01/15 - דוד קריכלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 48938-01-15 מדינת ישראל נ' קריכלי

בפני	כבוד השופט בן-ציון גרינברגר
מבקשים	דוד קריכלי
	ע"י ב"כ עו"ד אלון קריטי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת הנאשם להקלה בתנאי מעצרו. הנאשם הורשע בהתאם להסדר טיעון ביום 18.6.15, ועל כן בקשתו הובאה לפני. הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר בענייננו ודין טיעונים לעונש נקבע ליום 26.11.15.
2. הנאשם עצור במעצר בית מלא ובפיקוח מזה ארבעה חודשים. לטענתו "חלוף הזמן" מצדיק הקלה בתנאי השחרור והוא עותר לקבלת פרקי התאווירות כדלקמן: ימים א-ה בין השעות 16:00-21:00; יום ו 16:00-21:00; שבת 14:00-20:00.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה אין הצדקה להקלה בתנאים, במיוחד כאשר הנאשם כבר הורשע בשני תיקים, בעבירות שונות (בתיק שלפני הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ובתיק נוסף שצורף לתיק שלפני במסגרת הסדר הטיעון, הורשע בעבירת התפרצות למקום מגורים על מנת לבצע עבירה וכן בעבירת גניבה) וכבר לא עומדת לו החזקה כי הוא חף מפשע.
4. לחילופין, מבקשת המשיבה כי טרם מתן תגובתה לגוף הבקשה, יונח בפני ביהמ"ש המרשם הפלילי של הנאשם ותסקיר המעצר מחודש ינואר 2015, וכי יוזמן תסקיר חדש לגבי ההקלות הנרחבות המבוקשות.
5. סבורני כי בשלב זה אין צורך לקבל תסקיר מעצר נוסף.
6. שינוי והקלה בתנאי מעצר נעשה בנסיבות המפורטות בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996, "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה", וזאת בשיקול דעת בית משפט.
7. הנאשם עותר להקלות בטענה כי עבר זמן ניכר, כשלטענתו ארבעה חודשי מעצר בית מספיקים לקיום נסיבה

זו. פרקי ההתאווורות המבוקשים הם נרחבים מאוד.

8. כפי שנקבע בבש"פ 2833/14 **טלאל אבו מנה נ' מדינת ישראל** (2.7.14) באשר לחלוף הזמן:

בהתייחס לעילה זו נקבע בעבר, כי יש ליתן למונח זמן ניכר פרשנות גמישה, אשר תשתנה בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה, וזאת באופן היוצר איזון ראוי בין האינטרס הציבורי שבהותרת ההחלטה המקורית על כנה לבין הפגיעה הנגרמת כתוצאה ממנה לעורר (עניין קוסטריקין, בפסקה 5) יפים, לעניין זה, דברי השופטת ע' ארבל, בבש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.2006):

'הקביעה שעבר 'זמן ניכר' מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים יחשב כ'ניכר' בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות'.

וראו גם: בש"פ 5791/10 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (8.9.10).

9. העבירות בהן הורשע הנאשם, הן עבירות שאינן דבר של מה בכך, אלא מגולמת בהם סכנה של ממש לציבור. סבורני כי ארבעה חודשי מעצר בית בנסיבות שלפניי, לאור העבירות בהן הורשע ומצבו האישי, כאשר לא צוין בבקשה קושי אישי, כלכלי או משפחתי מלבד הצורך בהתאווורות - אינם מספיקים בכדי להוות הצדקה בתנאי שחרורו. זאת במיוחד כאשר במקרה שלפניי הנאשם כבר הורשע, ועל כן הנטייה היא שלא להקל בתנאים.

10. לאור האמור אני סבור כי יש להזמין תסקיר נוסף בעניין המעצר.

11. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ה, 02 יולי 2015, בהעדר הצדדים.